

3. Zarzut trzeci (podniesiony posiłkowo): brak skorzystania z zakresu uznania i nieproporcjonalność

- Decyzja o odzyskaniu przyznanej pomocy finansowej została wydana przez pozwaną w oparciu o błędne założenie, że jest ona związana zaleceniem Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) co do odzyskania środków. Oznacza to, że pozwana nie skorzystała z przysługującego jej zakresu uznania, wobec czego odzyskanie środków jest bezprawne.
- Odzyskanie części należności w kwocie 643 627,27 EUR jest ponadto niezgodne z prawem, ze względu na naruszenie zasady proporcjonalności przewidzianej w art. 5 ust. 4 TFUE. Wykracza ono poza to, co konieczne do ochrony budżetu, a wobec uwieńczonych sukcesem realizacji przedsięwzięcia pomocowego jest ono nieproporcjonalne w stosunku do nałożonego na stronę skarżącą obciążenia.

**Skarga wniesiona w dniu 31 maja 2017 r. – Shenzhen Jiayz Photo Industrial/EUIPO – Seven
(sevenoak)**

(Sprawa T-339/17)

(2017/C 239/72)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Shenzhen Jiayz Photo Industrial Ltd (Shenzhen, Chiny) (przedstawiciel: adwokat M. de Arpe Tejero)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Seven SpA (Leini, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „SEVENOAK” – zgłoszenie nr 13 521 125

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 23 marca 2017 r. w sprawie R 1326/2016-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- uwzględnienie zgłoszenia unijnego znaku towarowego nr 13 521 125 „SEVENOAK” dla wszystkich towarów objętych zgłoszeniem;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 30 maja 2017 r. – Japan Airlines/Komisja

(Sprawa T-340/17)

(2017/C 239/73)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Japan Airlines Co. Ltd (Tokyo, Japonia) (przedstawiciele: adwokaci J.-F. Bellis i K. Van Hove oraz R. Burton, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2017) 1742 final z dnia 17 marca 2017 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, art. 53 Porozumienia EOG oraz art. 8 Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego (Sprawa AT.39258 – Lotniczy transport towarowy) w całości w zakresie w jakim dotyczy strony skarżącej;
- tytułem żądania ewentualnego, istotne obniżenie kwoty grzywny w ramach nieograniczonego prawa orzekania;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu strona skarżąca podnosi jedenaście zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym Komisja narusza zasadę ne bis in idem oraz art. 266 TFUE, stwierdzając odpowiedzialność strony skarżącej za aspekty naruszenia, w stosunku do których Komisja wykluczyła jej odpowiedzialność w decyzji z 2010 r. oraz w każdym wypadku, Komisja narusza znajdujący zastosowanie termin przedawnienia, nakładając na stronę skarżącą grzywnę za te aspekty naruszenia, nie wykazując jednak jakiegokolwiek uzasadnionego interesu w formalnym stwierdzeniu naruszenia w tym zakresie.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym Komisja narusza zasadę niedyskryminacji przyjmując ponownie zaskarżoną decyzję skutkiem czego strona skarżąca znajduje się w mniej korzystnej sytuacji niż inni adresaci decyzji z 2010 r., w odniesieniu do których decyzja ta stała się ostateczna i wiążąca.
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym Komisja narusza art. 101 TFUE oraz art. 53 porozumienia EOG, przekracza zakres swych kompetencji oraz narusza prawo strony skarżącej do obrony, stwierdzając jej odpowiedzialność za naruszenie w zakresie połączeń w ramach EOG oraz połączeń pomiędzy EU a Szwajcarią, w okresie, w którym Komisja nie posiadała uprawnień w zakresie wdrażania art. 101 TFUE oraz art. 53 EOG w stosunku do linii lotniczych, które obsługują wyłącznie połączenia pomiędzy EOG i państwami trzecimi, w taki sposób, że zachowanie strony skarżącej w odniesieniu do połączeń pomiędzy EOG a państwami trzecimi było zgodne z prawem.
4. Zarzut czwarty, zgodnie z którym Komisja narusza art. 101 TFUE oraz art. 53 porozumienia EOG stwierdzając, że strona skarżąca uczestniczyła w jednolitym i ciągłym naruszeniu dotyczącym połączeń, których strona skarżąca nie obsługiwała i do obsługiwania których nie miała uprawnień.
5. Zarzut piąty, zgodnie z którym Komisja narusza art. 101 TFUE oraz art. 53 porozumienia EOG, stwierdzając swą kompetencję w zakresie usług lotniczego przewozu towarów w ramach przychodzących połączeń pomiędzy EOG a państwami trzecimi, ponieważ nabywcami tych usług są klienci znajdujących się poza EOG.
6. Zarzut szósty, zgodnie z którym Komisja narusza prawo strony skarżącej do obrony oraz zasady niedyskryminacji i proporcjonalności, stosując inne wymogi dowodowe w stosunku do każdego z przewoźników lotniczych.
7. Zarzut siódmy, zgodnie z którym Komisja narusza wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien⁽¹⁾ oraz zasadę proporcjonalności, włączając do wartości sprzedaży służącej jako podstawa obliczenia wymiaru grzywny, przychody pochodzące ze składników ceny za usługi lotniczego przewozu towarów niezwiązane z naruszeniem, opisanym w zaskarżonej decyzji.
8. Zarzut ósmy, zgodnie z którym Komisja narusza wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien z 2006 r. oraz zasadę uzasadnionych oczekiwań, włączając do wartości sprzedaży, służącej jako podstawa obliczenia wymiaru grzywny przychody pochodzące z usług lotniczego przewozu towarów na połączeniach przychodzących pomiędzy EOG a państwami trzecimi.
9. Zarzut dziewiąty, zgodnie z którym Komisja narusza zasadę proporcjonalności ograniczając do 15 % obniżenie kwoty grzywny przyznane stronie skarżącej na podstawie przepisów prawa.

10. Zarzut dziesiąty, zgodnie z którym Komisja narusza zasadę niedyskryminacji i proporcjonalności a także prawo strony skarżącej do obrony nie przyznając jej obniżenia kwoty grzywny o 10 % ze względu na jej ograniczony udział w naruszeniu, podczas gdy inni adresaci decyzji z 2010 r. uzyskali takie obniżenie a znajdują się w sytuacji obiektywnie podobnej do sytuacji strony skarżącej.
11. Zarzut jedenasty, zgodnie z którym Sąd powinien opierając się na nieograniczonym prawie orzekania znacząco obniżyć kwotę grzywny.

(¹) Wytoczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 1/2003 (Dz.U. 2006, C 210, s. 2).

Skarga wniesiona w dniu 31 maja 2017 r. – British Airways/Komisja

(Sprawa T-341/17)

(2017/C 239/74)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: British Airways plc (Harmondsworth, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: J. Turner, QC, R. O'Donoghue, barrister i A. Lyle-Smythe, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2017) 1742 final z dnia 17 marca 2017 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, art. 53 Porozumienia EOG oraz art. 8 Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego (Sprawa AT.39258 – Lotniczy transport towarowy) w całości lub w części;
- w dalszej kolejności lub tytułem żądania ewentualnego, w ramach służącego Sądowi nieograniczonego prawa orzekania, uchylenie lub istotne obniżenie kwoty grzywny nałożonej na stronę skarżącą w zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu strona skarżąca formułuje dziewięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym Komisja naruszyła prawo lub istotne wymogi proceduralne, przyjmując decyzję stwierdzającą istnienie naruszenia, opierającą się na dwóch niespójnych ocenach okoliczności faktycznych i stanu prawnego, co skutkowało jej wewnętrzną niespójnością, jej sprzecznością z zasadą pewności prawa oraz możliwością powodowania niejasności w ramach porządku prawnego UE.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym, Komisja wydając ponownie decyzję przyjęła środek, który miał na celu usunięcie podstawowych błędów wskazanych przez Sąd w wyroku wydanym w sprawie T-48/11 tymczasem błędy te uwypuklił zamiast naprawić, w związku z czym Komisja naruszyła obowiązek ciężący na niej na mocy art. 266 TFUE.
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym Komisja naruszyła prawo lub istotne wymogi proceduralne, nie przedstawiając stosownego uzasadnienia nałożenia grzywny na stronę skarżącą. W opinii strony skarżącej, podstawą nałożenia grzywny były ustalenia dotyczące naruszenia nie figurujące w spornej decyzji, a które pozostawały w sprzeczności z ustaleniami zawartym w tej decyzji. W dalszej kolejności lub tytułem żądania ewentualnego strona skarżącą podnosi, że Komisja przekroczyła w tym zakresie swe kompetencje.
4. Zarzut czwarty, zgodnie z którym Komisja nie ma kompetencji do stosowania art. 101 TFUE/art. 53 porozumienia EOG w odniesieniu do zarzucanych ograniczeń konkurencji w zakresie świadczenia usług lotniczego przewozu towarów na połączeniach przychodzących do UE/EOG. Strona skarżącą podnosi w dalszej kolejności, że tego rodzaju ograniczenia nie wchodzą w terytorialny zakres zastosowania art. 101 TFUE ani art. 53 porozumienia EOG.